

PSALTIR CARJA I PROROKA DAVIDA

MOLITVY PERED NAČALOM ČTENIJA PSALTIRI

Razúmno da búdet, káko podobáet osób píti Psaltír:

Ašče jeréj, hlahólet: Blahoslovén Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Ašče li ni, hlahóli umilénno:

Molítvami svjatých otéc nášich, Hóspodi Iisúse Christé, Bóže náš, pomíluj nás. Amíň.

Carjú Nebésnyj: Trisvjatóe. I po Ótče náš:

Troparí, hlás 6 Pomíluj nás, Hospodi, pomíluj nás, vsjá kaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Tí molítvu jáko Vladýci, hrišnji prinósim: pomíluj nás.

Sláva: Čestnoje proróka Tvojeho, Hóspodi, toržestvo, nébo Cérkov pokazá, s čelovíki likújut Ánheli. Toho molítvami, Christé Bóže, v míri uprávi živót náš, da pojem Tí: Allilúija.

I nýňi: Mnóhaja množestva mojích, Bohoródice, prehrišeníj, k Tebí pribihóh, Čístaja, spasénija trébuja: posítí nemoščstvújuščuju mojú dúšu i molí Sýna Tvojeho i Bóha nášeho dáti mí ostavlénije, jáže sod'ijach l'útych, jedína blahoslovénnaja.

Hóspodi, pomíluj (40). **i poklonísja, jelíko tí móščno.**

Táže molítva Svjat'ij Živonačál'nij Tróici:

Vsesvjatája Tróice, Bóže i Sod'itel'u vsehó míra, pospiší i naprávi sérdce moje načáti s rázúmom i končáti d'ily blahími bohoduchnovénnyja sijá kníhi, jáže Svjatýj Dúch ustý Davídovy otrýhnu, íchže nýňi choščú hlahólati áz nedostójnyj, razumíja že svoje nevízestvo, pripádaja, mol'úsja Tí i, jáže ot Tebé pómošči prosjá: Hóspodi, uprávi úm mój i utverdí sérdce moje, ne o hlahólaniji ustén stužáti sí, no o rázumi hlahólemych veselítisja i prihotóvítisja na tvorénije dóbrych d'íl, jáže učúsja i hlahól'u; da dóbrymi d'ily prosviščén, na sudíšči desnýja Tí straný pričástnik búdu so vsími izbránnymi Tvoími. I nýňi, Vladýko, blahosloví, da, vozdochnúv ot sérdca, i jazýkom vospojú, hlahól'a síce:

Priidíte, poklonímsja Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú, Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Samomú Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Táže postój málo, dóndeže utišátsja vsjá čúvstva. Tohdá sotvorí načálo ne vskóri, bez l'ínosti, so umilénijem i sokrušénnyj sérdcem. Rcý sijé: «Blažén múž...»tícho i razúmno, so vnmánijem, a ne borzjásja, jákože i umóm razumiváti hlahólemaja.

MOLITVY PERED NAČALOM ČTENIJA PSALTIRI

Razúmno da búdet, káko podobáet osóv píti Psaltír:

Ašče jerěj, hlahólet: Blahoslovén Bóh náš, vsehdá, nýňi i prísno i vo víki vikóv.

Ašče li ni, hlahóli umilénno:

Molítvami svjatých otéc nášich, Hóspodi Iisúse Christé, Bóže náš, pomíluj nás. Amíň.

Carjú Nebésnyj: Trisvjatóe. I po Ótče náš:

Troparí, hlás 6 Pomíluj nás, Hospodi, pomíluj nás, vsjákaho bo otvíta nedoumíjušče, sijú Tí molítvu jáko Vladýci, hrišnji prinósim: pomíluj nás.

Sláva: Čestnoje proróka Tvojeho, Hóspodi, toržestvo, nébo Cérkov pokazá, s čelovíki likújut Ánheli. Tohó molítvami, Christé Bóže, v míri uprávi živót náš, da pojém Tí: Allilúija.

I nýňi: Mnóhaja množestva mojích, Bohoródice, prehrišenij, k Tebí pribihóh, Čístaja, spasénija trébuja: posítí nemoščtvújuščuju mojú dúšu i molí Sýna Tvojeho i Bóha nášeho dáti mí ostavlénije, jáže soďijach l'útych, jedína blahoslovennaja.

Hóspodi, pomíluj (40). **i poklonísja, jelíko tí móščno.**

Táže molítva Svjaťij Živonačáľňij Tróici:

Vsesvjatája Tróice, Bóže i Sod'itel'u vsehó míra, pospiší i naprávi sérdce mojé načáti s rázumom i končáti d'íly blahími bohoduchnovénnyja sijá kníhi, jáže Svjatýj Dúch ustý Davídovy otrýhnu, íchže nýňi choščú hlahólati áz nedostójnij, razumíja že svoje nevížestvo, pripádaja, mol'úsja Tí i, jáže ot Tebé pómošči prosjá: Hóspodi, uprávi úm mój i utverdí sérdce mojé, ne o hlahólaniji ustén stužáti sí, no o rázumi hlahólemych veselítisja i prihotóvitisja na tvorenije dóbrych d'íl, jáže učúsja i hlahól'u; da dóbrymi d'íly prosviščén, na sudíšči desnýja Tí straný pričástnik búdu so vsími izbránnymi Tvoími. I nýňi, Vladýko, blahosloví, da, vozdochnúv ot sérdca, i jazýkom vospojú, hlahól'a síce:

Priidíte, poklonímsja Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Christú, Carévi nášemu Bóhu.

Priidíte, poklonímsja i pripadém Samomú Christú, Carévi i Bóhu nášemu.

Táže postój málo, dóndeže utišátsja vsjá čúvstva. Tohdá sotvorí načálo ne vskóri, bez l'ínosti, so umilénijem i sokrušénnyj sérdcem. Rcý sijé: «Blažén múž...»tícho i razúmno, so vnimánijem, a ne borzjásja, jákože i umóm razumiváti hlahólemaja.

PSALTIR CARJA I PROROKA DAVIDA